

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118203974
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5118203974.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľky: Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. XXX, proti manželovi: D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. XXX, o rozvod manželstva, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7Pc/6/2018-27 zo dňa 18. júla 2018, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že návrh navrhovateľky na rozvod manželstva zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie posudzoval podľa ustanovení § 18, § 19 ods. 1, § 22, § 23 ods. 1, 2 Zákona o rodine. §

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zákonné podmienky pre rozvod v danom prípade splnené nie sú. Podľa súdu prvej inštancie skutkové tvrdenia navrhovateľky, na ktorých navrhovateľka založila svoj návrh na rozvod manželstva a ktoré mali viesť k trvalému rozvratu manželstva, tak ako na ne poukazovala navrhovateľka, v konaní preukázané neboli. V konaní nebolo preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel, pre ktorý bolo uzatvorené. Ďalej konštatoval, že v prípade účastníkov ide o dlhoročné, 47 rokov trvajúce manželstvo. Manželia spoločne vychovali tri deti. Manželstvo si funkciu výchovnú už neplní, keďže tri deti, ktoré z manželstva pochádzajú, už sú dospelé a samostatné. Pri takomto dlhoročnom manželstve je prirodzené, že manželia prežili rôzne, či už pozitívne alebo aj negatívne situácie. Napriek tvrdeniam navrhovateľky, že už pred 7 rokmi chcela, z totožných dôvodov, podať návrh na rozvod manželstva, navrhovateľka takýto návrh nepodala a v manželskom spoložití s manželom zotrvala. Manželia žijú v spoločnej domácnosti, v rodinnom dome, ktorý nadobudli počas trvania manželstva a ku ktorému vlastnícke právo previedli na svoju dcéru, v tomto dome majú však obidvaja zriadené právo doživotného bývania a užívania. Na nákladoch spojených s užívaním domu sa obidva podieľajú každý v jednej polovici. Napriek tomu, že navrhovateľka uvádzala, že manželovi nevarí a neperie asi 10 rokov, nepopierala tvrdenia manžela o tom, že sa zúčastňujú spoločných nedeľných obedov spoločne s deťmi a ostatné spoločné veci zabezpečujú spoločne. Funkciu biologickú, ktorá spočíva v zabezpečení reprodukcie spoločnosti a v uspokojovaní sexuálnych potrieb, si manželstvo už, čo sa týka reprodukcie spoločnosti splnilo (z manželstva pochádzajú tri plnoleté deti). Intímna stránka

manželského spolužitia podľa vyjadrenia navrhovateľky nie je naplnená 17 rokov. Zo spoločnej spálne sa navrhovateľka odsťahovala pôvodne z dôvodu, že manžel chrápal a ona chodila ráno do práce a potrebovala sa vyspať a neskôr z dôvodu, že odmietala intímne spolužitie kvôli mimomanželským známostiам manžela, z ktorých mali pochádzať aj mimomanželské deti. Tieto tvrdenia, ktoré manžel jednoznačne popieral, však navrhovateľka nepreukázala a na ich preukázanie ani nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, nepredložila žiadny dôkaz o nevere manžela, uvádzala len neurčité domnienky a podozrenia. V konaní nebolo preukázané porušenie povinnosti manžela byť verný navrhovateľke a ani porušenie ďalších povinností, ktoré vyplývajú manželom z ust. § 18 Zákona o rodine. Podľa súdu prvej inštancie navrhovateľka na jednej strane tvrdila, že už ďalej pre správanie manžela nemôže zotrvať v manželskom spolužití s manželom, na druhej strane však sama uviedla a potvrdila, že chodievajú na spoločné dovolenky, na poslednej boli pred dvoma týždňami a na ďalšiu idú do Bulharska za jeden deň po pojednávaní v danej veci, že pri týchto dovolenkách zdieľajú spoločnú izbu aj posteľ, chodia na spoločné výlety a navštevujú pamiatky. Účastníci teda trávajú spoločne voľný čas, spoločne cestujú a vykonávajú spoločné aktivity. Za takéhoto stavu potom tvrdenie navrhovateľky, že už ďalej nie v jej silách zotrvať s manželom, považoval súd za nepresvedčivé a nedôveryhodné. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že manželstvo si plní svoje základné aktuálne funkcie a manželské spolužitie existuje, a pokiaľ niektorý z manželov subjektívne pociťuje nedostatky v niektorej oblasti ich manželského života, je potrebné tieto problémy odstrániť komunikáciou a prípadnou návštevou príslušných odborných pracovísk. V konaní nebolo preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, ako deklaruje navrhovateľka vo svojich písomných a ústnych vyjadreniach, že by si manželstvo neplnilo svoj účel, pre ktoré bolo uzatvorené, čím neboli splnené podmienky pre rozvod manželstva, a preto súd návrh navrhovateľky zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku.

4. Proti citovanému rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie navrhovateľka z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Návrh na rozvod podala po riadnom uvážení a debatách s manželom, avšak z jeho strany nebol možný žiaden dohovor. Podľa navrhovateľky aj mimomanželské deti sú nedostatočným dôkazom, a preto nemá dôvod hľadať pomoc na súde. „Prefíkaný“ manžel dokázal odignorovať súd a vôbec sa nebránil klamať na akomkoľvek mieste, najmä, že rozbil synovi rodinu. Na dovolenky chodili spolu, pretože boli zaplatené 3 roka dopredu. Samotné pojednávanie manžela neuviedlo do rozpakov, ale povzbudilo ho k väčšej aktivite a arogancii. Uviedla, že chce, aby bola rešpektovaná jej požiadavka na rozvod manželstva, keďže nechce zotrvať v manželskom zväzku. Poukázala na to, že nechce žiť v takej „špine“, kde môže „sexovať každý s každým, ako to robia bezdomovci“ aj pred očami vlastnej manželky. Manželovi nikdy nebránila, aby si našiel inú spoločnosť, dokonca ho k tomu vyzývala, avšak jemu to takto vyhovuje.

5. K podanému odvolaniu sa vyjadril manžel, ktorý uviedol, že trvá na tom, že všetko, čo manželka vo svojom návrhu na rozvod a následkom odvolaní píše, sú len výmysly, domnienky a konšpiračné teórie. Pokiaľ je manželka toho názoru, že má nemanželské deti alebo že udržiava sexuálny vzťah, mala možnosť to na súde dokázať prizvaním takejto osoby ako svedka. Poukázal na to, že voľný čas a dovolenky trávajú s manželkou spoločne, pričom si aj zakúpili výlet v novembri 2018 do Jordánska. Naďalej sa zúčastňujú osláv narodenín a mením členov rodiny. Uviedol tiež, že manželku si váži za spoločne prežitý život a za deti, ktoré spolu majú. Napokon uviedol, že nevie, ako sa má brániť proti tvrdeniam svojej manželky, ako tým, že to musí dokázať. Pokiaľ manželka nepreukázala a nepreukáže svoje tvrdenia na súde, tak jej žiadosť o rozvod považuje za neodôvodnenú.

6. K vyjadreniu manžela sa vyjadrila navrhovateľka tak, že sa rozhodla, že nebude volať svedkov, a to dospelé dcéry a rušiť pokoj v susedstve. Má za to, že uvedená „nápadníčka“ i naďalej chodí nadránom k ich domu, kde sa kontaktujú za prítmnia s cieľom obísť kamery a susedov. Pokiaľ ide o cestovanie, uviedla, že jej životným snom bolo cestovať, preto aj pracovala popri dôchodku. Nie je však ochotná tolerovať úchylácke konanie manžela. Manžel sa nezmení a bolo by mu potrebné psychologické alebo sexuálne vyšetrenie a liečenie.

7. K vyjadreniu navrhovateľky sa vyjadril manžel tak, že skutočnosti uvedené sú vykonštruované len v jej hlave. Nevie, čím to je, že manželka je úplne posadnutá myšlienkou jeho nevery. Podotkol, že v októbri 2018 boli na spoločnom výlete v Londýne a majú zakúpené ďalšie 2 spoločné výlety do Jordánska v termíne od 6. do 15. novembra 2018 a Maroka v termíne od 24.02.2019 do 10.03.2019. S rozvodom manželstva nesúhlasí, nakoľko dôvody uvedené navrhovateľkou neexistujú. Nikdy ho

nevidela so žiadnou osobou a nemá na to ani žiadnych svedkov, pritom sú k dispozícii aj kamery či už v Rosine alebo v Nových Zámkoch. Sústavne ho kontroluje či už cez deň alebo aj v noci, keď spí.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 66 C. m. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania napadnutý rozsudok potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 C. m. p.

9. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosť rozhodnú pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

10. Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 C. s. p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

11. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa prvostupňový súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody odvolateľky boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (pokiaľ majú vplyv na vecnú správnosť v rozhodnutí vo veci samej), tento potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

12. Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o trovách konania súdu prvej inštancie, keďže tento vykazuje vecnú správnosť, hoci nebol odvolaním napadnutý.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)